

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 11Csp/81/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8821201595
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Zolotová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2022:8821201595.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudkyňou JUDr. Andreou Zolotovou v spore žalobkyne: U. E., O.. XX.XX.XXXX, V. Č.R. XXX, XXX XX Č., zastúpená: JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom AK ul. J Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec proti žalovanému: VÚB, a.s. so sídlom Mlynské nivy 1, 820 05 Bratislava , IČO: 31 320 155, zastúpený: Beňo&partners, advokátska kancelária s.r.o. so sídlom Nám. sv. Egídia 93, 058 01 Poprad o zaplatenie sumy 1.798,30 eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobkyni sumu 1.798,30 eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania od 22.08.2021 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobu v prevyšujúcej časti **z a m i e t a** .

III. Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške tejto náhrady, bude rozhodnuté súdom prvej inštancie v samostatnom uznesení, po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa dňa 06.07.2021 podanou žalobou domáhala zaplatenia sumy 1798,30 eur s úrokom z omeškania, tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku. Svoju žalobu odôvodnila tým, že dňa 17.02.2015 uzatvorila žalobkyňa s predávajúcim AUTO DISKONT s.r.o. (ďalej aj len ako „Predávajúci“) kúpnu zmluvu (ďalej aj len „Kúpna zmluva“) na kúpu osobného automobilu HYUNDAI i30 1.4i N. I., VIN: M. (ďalej aj len ako „automobil“) za kúpnu cenu vo výške 5.399,00 Eur s tým, že časť kúpnej ceny vo výške 1.000,00 Eur bude Predávajúcemu uhradená pri podpise Kúpnej zmluvy a doplatok kúpnej ceny vo výške 4.399,00 Eur mal byť Predávajúcemu uhradený prostredníctvom úveru na základe zmluvy o úvere č. 120151100 (ďalej aj len ako „Zmluva o úvere“) uzatvorenej so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. Žalobca si uplatnil nárok vyplývajúci mu zo Zmluvy o úvere voči žalovanému v konaní na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp.zn. 5Csp/31/2020, v rámci ktorého žiadal určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru a vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 3.335,48 Eur s prísl., pričom toto konanie ešte nie je právoplatne skončené. V tejto súvislosti žalobca navrhuje aby príslušný súd konanie o nároku uplatnenom prostredníctvom tejto žaloby prerušil až do právoplatného rozhodnutia vo veci vedenej na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp.zn. 5Csp/31/2020. Zmluva o úvere neobsahuje niektoré z obligatórnych náležitostí požadovaných zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere (ďalej aj len ako „zákon č. 129/2010 Z.z.“). Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať: v súlade s písm. g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie - celková výška spotrebiteľského úveru 4.870,00 Eur uvedená v Zmluve o úvere je nesprávna, nakoľko správna výška

spotrebiteľského úveru je 4.399,00 Eur. Bližšie vid' čl. II. bod 2. tejto žaloby, v súlade s písm. j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov - RPMN 25,40 % uvedená v Zmluve o úvere je nesprávna, nakoľko správna výška RPMN činí 30,47 % Bližšie vid' čl. II. bod 3. tejto žaloby. Celková výška spotrebiteľského úveru. Dávame do pozornosti, že Kúpna zmluva a Zmluva o úvere sú zmluvami vzájomne závislými a je nevyhnutné ich posudzovať ako jeden celok podľa § 52a ods. 2 Občianskeho zákonníka. Vzájomné prepojenie Kúpnej zmluvy a Zmluvy o úvere a nutnosť ich spoločného posudzovania vyhodnotil aj NS SR (Rozhodnutie NS SR, sp. zn.: 5Sžo/21/2013 zo dňa 30.04.2014). Možno konštatovať, že podstatnou spotrebiteľskou zmluvou pre právny vzťah medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného bola práve Kúpna zmluva, z ktorej ustanovení jasne vyplýva, že tvorí právny základ na uzatvorenie Zmluvy o úvere na prefinancovanie ceny automobilu. Vznik Zmluvy o úvere bol jednoznačne závislý od vzniku Kúpnej zmluvy, Kúpna zmluva tak obsahuje jasný a určitý prejav vôle žalobcu získať úver v konkrétnej výške 4.399.0 Eur (vypočítané ako kúpna cena automobilu vrátane jeho súčastí a príslušenstva 5.399.0 Eur mínus zaplatená akontácia 1.000,00 Eur). Uvedená suma 4.399,00 Eur mala byť výškou úveru v Zmluve o úvere, avšak v Zmluve o úvere je uvedená iná výška úveru 4.870,00 Eur. Neexistuje žiadne také dojednanie, na podklade ktorého bolo možné odchyliť sa od jasnej vôle žalobcu prejavenej v Kúpnej zmluve. Máme za to, že medzi stranami nedošlo k zhodnému prejavu vôle ohľadne celkovej výšky úveru. Právny predchodca žalovaného svojvoľne zmenil (navýšil) v Zmluve o úvere výšku úveru na 4.870.0 Eur oproti výške úveru dohodnutej v Kúpnej zmluve (4.399,00 Eur). V predmetných zmluvných vzťahoch, ktoré sú od seba vzájomne závislé (Kúpna zmluva a Zmluva o úvere) chýba zhodný prejav vôle o výške úveru 4.870,00 Eur a nemožno takéto dojednanie akceptovať ako obojstrannú dohodu o výške úveru. Právny predchodca žalovaného, okrem výšky úveru, jednostranne doplnil aj Predmet financovania B, o ktorý žalobca nežiadal a pri podpise súvisiacich zmlúv nebol o ňom vopred informovaný. Právny predchodca žalovaného dal žalobcovi iba dve možnosti, buď podpísať vopred pred formulované listiny (Kúpna zmluva a Zmluva o úvere) alebo ich ako celok odmietnuť. Doplnkové služby uvedené v PREDMETE FINANCOVANIA B neboli vyžiadané a ani individuálne dojednané v súlade s § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pričom dôkazné bremeno v prípade preukázania opaku tohto tvrdenia, nesie práve dodávateľ (§ 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka). V tejto súvislosti poukazujeme aj na skutočnosť, že zákon č. 129/2010 Z.z. jasne rozlišuje medzi poskytnutým úverom a celkovými nákladmi spojenými so spotrebiteľským úverom, preto je vylúčené, aby náklady spojené s poskytnutím úveru tvorili súčasť istiny poskytnutého úveru. Namietame nesprávnosť celkovej výšky úveru, nakoľko boli do úveru (istiny) započítané doplnkové služby, ktoré sú v skutočnosti súčasťou povinných nákladov úveru (§ 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z.). Uvádzame, že dojednávanie predmetnej zákonnej náležitosti týmto spôsobom bolo opakovane posúdené Slovenskou obchodnou inšpekciou ako nekalá obchodná praktika vo forme klamlivého konania vo vzťahu k cene služby a k spôsobu jej výpočtu. Ročná percentuálna miera nákladov. Pre výpočet RPMN sú dôležité vstupné parametre, ktorými sú v našom prípade: dátum pôžičky: 17.02.2015, výška pôžičky: 4.399,00 Eur, periodicita splátok: mesačne, počet splátok: 72 a výška splátok: 124,83 Eur. V Zmluve o úvere je uvedená RPMN v nesprávnej výške 25,40 %. Vychádzajúc zo správnej výšky úveru 4.399,00 Eur, má byť údaj RPMN v správnej výške 30,47 % (výpočet podľa <http://www.fininfo.sk/sk/kalkulacky/kalkulacka-rpmn>). Na základe uvedeného zastávame názor, že RPMN je v Zmluve o úvere uvedená nesprávne v neprospech spotrebiteľa. Bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak: v súlade s písm. b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), v súlade s písm. d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Ako ďalší dôvod pre konštatovanie bezúročnosti a bezpoplatkovosti uvádzame ust. § 11 ods. zákona č. 129/2010 Z.z., kde sa uvádza: „V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.“ Navrhujeme, aby žalovaný hodnoverne preukázal, že nedošlo k hrubému porušeniu povinností stanovených v § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.. Identifikácia bezdôvodného obohatenia 1. Žalobcovi bol na základe Zmluvy o úvere poskytnutý úver vo výške 4.399,00 Eur. Na základe predloženej listiny „Prehľad úhrad k Zmluve o úvere za obdobie 05.03.2015 do 10.01.2020“ je zrejmé, že žalobca za obdobie od 05.03.2015 do 10.01.2020 uhradil na poskytnutý úver celkovo sumu vo výške 7.734,48 Eur. K vzniku bezdôvodného obohatenia došlo po prvý raz dňa 12.12.2017,

kedy bola uhradená suma žalobcom vo výške 128,00 Eur (položka úhrada zo dňa 12.12.2017), z ktorej časť 04,22 Eur bola započítaná na istinu úveru a časť sumy vo výške 123,78 Eur už predstavuje sumu bezdôvodného obohatenia žalovaného. Priložené: Prehľad úhrad k Zmluve o úvere za obdobie 05.03.2015 do 10.01.2020 Celkovo sa žalovaný na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil sumou vo výške 3.335,48 Eur za obdobie od 12.12.2017 (položka úhrada zo dňa 12.12.2017) do 10.01.2020 (položka úhrada zo dňa 10.01.2020). Žalobca si uplatnil vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 3.335,48 Eur v konaní vedenom na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp.zn. 5Csp/31/2020. Žalobca uhradil po dni 10.01.2020 ešte: sumu vo výške 1.413,50 Eur za obdobie od 07.02.2020 do 14.12.2020 (uvedené vyplýva z priloženého listinného dôkazu označeného ako „Pohyby na bežnom účte - export z internet bankingu za obdobie od 01.01.2020 - 31.12.2020“), sumu vo výške 128,45 Eur zo dňa 13.01.2021 (uvedené vyplýva z priloženého listinného dôkazu označeného ako „Detail pohybu zo dňa 13.01.2021“), sumu vo výške 128,45 Eur zo dňa 15.02.2021 (uvedené vyplýva z priloženého listinného dôkazu označeného ako „Detail pohybu zo dňa 15.02.2021“), sumu vo výške 127,90 Eur zo dňa 15.03.2021 (uvedené vyplýva z priloženého listinného dôkazu označeného ako „Detail pohybu zo dňa 15.03.2021“). Spolu teda žalobca uhradil sumu vo výške 1.798,30 Eur (1.413,50 Eur + 128,45 Eur + 128,45 Eur + 127,90 Eur) za obdobie od 07.02.2020 do 15.03.2021, ktorá nebola zahrnutá v žalobe žalobcu v konaní vedenom na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp.zn. 5Csp/31/2020. Priložené: Pohyby na bežnom účte - export z internet bankingu za obdobie od 01.01.2020 -31.12.2020. Detail pohybu zo dňa 13.01.2021, Detail pohybu zo dňa 15.02.2021, Detail pohybu zo dňa 15.03.2021. Podanou žalobou si žalobca uplatňuje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.798,30 Eur za obdobie od 07.02.2020 do 15.03.2021.

2. Žalovaný so žalobu nesúhlasil. Uviedol, že žalovanému bola dňa 18.08.2021 doručená žaloba žalobcu, spolu s výzvou, aby sa k nej v súdom stanovenej lehote vyjadril. V zmysle uvedeného podáva žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu nasledovné vyjadrenie: Žalobca sa žalobou domáha zaplata sumy vo výške 1.798,30 € s prísl. z titulu bezdôvodného obohatenia tvrdiac, že úver zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 120151100 zo dňa 17.02.2015 (ďalej len „Zmluva“) je bezúročný a bez poplatkov z dôvodu, že v Zmluve nie sú uvedené obligatórne náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. 1./ Celková výška úveru a výpočet RPMN. Doplatok kúpnej ceny a kúpna cena za doplnkový tovar sú celkom jednoznačne predmetom úverového financovania, keďže na zaplata všetkých týchto položiek si žalobca vzal spotrebiteľský úver. 1.1. K doplnkovému tovaru. V prvom rade je potrebné uviesť, že neexistuje zákonné obmedzenie financovania viacerých tovarov a služieb jedným spotrebiteľským úverom. Spotrebiteľ si môže vziať úver na financovanie jedného tovaru, viacerých tovarov, viacerých služieb, alebo kombinácie viacerých tovarov a služieb. Tieto tovary a služby môže financovať sčasti sám, alebo ich môže financovať výlučne z úverových zdrojov. Aj Zákon o spotrebiteľských úveroch výslovne pripúšťa možnosť úverového financovania ako tovarov, tak aj služieb. Podľa § 15 ods. 1 ZoSÚ, Zmluva o viazanom spotrebiteľskom úvere je zmluva o spotrebiteľskom úvere, v ktorej sa dojednáva spotrebiteľský úver výhradne na financovanie zmluvy o kúpe konkrétneho tovaru alebo poskytnutí konkrétnej služby, pričom tieto dve zmluvy tvoria obchodný celok. V danom prípade spotrebiteľ kupoval nasledovný tovar: automobil Hyundai i30 za sumu 4.399,- € a okrem neho aj predmet financovania B, teda doplnkový zákaznícky servis a poistenie Carlife Garance v cene 471,- €. Kúpu vozidla financoval sčasti z vlastných prostriedkov a sčasti z úveru. Kúpu ostatných vecí a služieb financoval výlučne z úveru, ktorý mu poskytol veriteľ. Kúpna cena predmetu financovania B v sume 471- € je súčasťou istiny predmetného úveru, a teda je v zmluve zahrnutá do výšky úveru celkom, nakoľko predstavuje cenu služieb dodaných v zmysle požiadavky spotrebiteľa. O výške istiny úveru ako aj o Predmete financovania B bol žalobca zároveň informovaný jednak v Žiadosti o uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v Štandardných európskych informáciách o spotrebiteľskom úvere, ako aj v samotnej Zmluve o úvere. Uvedené služby si žalobca dojednal v rámci zmluvného vzťahu so spoločnosťou AUTO DISKONT s.r.o. a s predmetnými poskytnutými službami súhlasil, čo osvedčil aj svojim podpisom na predmetnej faktúre. Dané služby v zmysle uvedenej faktúry ktoré si žalobca objednal, nesúvisia s predmetom podnikania veriteľa a vznikli ako následok zmluvného dojednanja medzi žalobcom a treťou osobou. Veriteľ v danom vzťahu vystupuje ako osoba poskytujúca úver, ktorého účelom bolo práve prefinancovanie služieb špecifikovaných v predmetnej faktúre. Teda uvedený zmluvný vzťah je mimo dispozíciu veriteľa, nakoľko je len spoločnosťou, ktorej predmetom činnosti je najmä poskytovanie spotrebných úverov a teda v rámci svojej podnikateľskej činnosti poskytuje svojim klientom finančné prostriedky, o ktoré však musia klienti vopred požiadať. Poistenie Carlife Garancia Poistná zmluva Štandardné Európske informácie o spotrebiteľskom úvere. Je tiež potrebné si uvedomiť, že veriteľ neponúka doplnkový tovar a služby ako povinnú súčasť kúpnej zmluvy a teda

aj úverového financovania. Spotrebiteľ mal možnosť uzavrieť kúpnu zmluvu výlučne na tovar A, teda na osobný automobil. Tovar a službu B kupovať, resp. financovať nemusel. Ak by si žalobca nevybral doplnkový zákaznícky servis a poistenie ako doplnkovú službu, nemusel by si na neviať úver a dostal by nižší úver výlučne na kúpu vozidla. Nejde teda o vynútený náklad, ani o vynútený úver, ale o samostatný úver, ktorým žalobca financoval samostatnú službu a samostatný tovar. Poistenie nebolo podmienkou poskytnutia úveru. Nie bez významu je tu tiež skutočnosť, že veriteľ nepredáva ani auto, ani doplnkový tovar, ani poistenie. Veriteľ len financuje tovar a služby podľa záujmu spotrebiteľa. Veriteľ nemá povinnosť hodnotiť cenu tovaru a služieb, ktorých výber neovplyvňuje. Výška kúpnej ceny je vecou dohody medzi kupujúcim a predávajúcim, to isté platí o výške poistného ako výsledku dohody medzi poistníkom a poisťovateľom. 1.2. K celkovej výške -celková výška spotrebiteľského úveru predstavovala sumu 4.870,- €, z toho na financovanie kúpy automobilu bolo spotrebiteľovi poskytnutých 4.399,- € a na doplnkový tovar 471,- € - všetky položky tvoria istinu úveru a o tejto skutočnosti bol spotrebiteľ výslovne upovedomený jednak v predzmluvnom formulári ako aj v zmluve o spotrebiteľskom úvere a s takouto výškou spotrebiteľ súhlasil. Celková výška úveru bola teda jasne a zrozumiteľne v zmluve vyjadrená a žalobca nevie v čom spočíva neurčitost' daného údaju, zároveň žalovaný poukazuje na skutočnosť, že žiaden hmotnoprávny predpis platný na území SR neurčuje čo môže, respektíve čo nesmie tvoriť istinu úveru. Podľa právneho názoru žalovaného je v plnej dispozícii zmluvných strán dohodnúť sa na výške poskytnutých prostriedkov tvoriacich výšku istiny každého úveru. Vzhľadom k tomu, že doplnková služba nie je podmienkou získania spotrebiteľského úveru a ani ich spotrebiteľ nemusí zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, nevstupujú tieto do výpočtu RPMN na strane celkových nákladov a hodnota RPMN je teda v predmetnej spotrebiteľskej Zmluve uvedená v správnej výške 25,40 %, ktorej výpočet je uvedený v listine Informácia o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) a priemernej RPMN. Na preukázanie svojich vyššie uvedených tvrdení žalovaný poukazuje na: rozsudok Krajského súdu Žilina, sp.zn. 5CoCsp/7/2020 zo dňa 31.03.2020, kde v skutkovo a právne obdobnej veci odvolací súd uviedol: „Pokiaľ ide o financovanie predmetu financovania B, odvolací súd sa stotožňuje s názorom žalovaného, že žalovaný ako osoba poskytujúca spotrebiteľský úver v úverovej zmluve financuje predmet kúpy, ktorý si žalobca dohodol s predávajúcim a je konkrétne vyjadrený vo faktúre, ktorej vystaviteľom je dodávateľ predmetných svojím vlastnoručným podpisom. Žalovaný ako veriteľ neponúka doplnkový tovar a služby ako povinnú súčasť kúpnej zmluvy a teda aj úverového financovania. Spotrebiteľ mal možnosť uzavrieť kúpnu zmluvu výlučne na tovar A, teda na osobný automobil. Veriteľ nepredáva ani auto, ani doplnkový tovar, ani poistenie. Veriteľ len financuje tovar a služby podľa záujmu spotrebiteľa. Veriteľ nemá povinnosť hodnotiť cenu tovaru a služieb, ktorých výber neovplyvňuje. Výška kúpnej ceny je vecou dohody medzi kupujúcim a predávajúcim. Pokiaľ ide o poistenie „Carlife Garance“, tak toto bolo dojednané medzi obchodnou spoločnosťou Jubilee Insurance ako poisťovateľom a žalobcom ako poistníkom a predmetom poistenia bola porucha kúpeného osobného motorového vozidla. Poistenie teda súvisí s predmetom uzavretej kúpnej zmluvy a nie s poskytnutým úverom a preto plnenia, ktoré sú súčasťou „predmetu financovania Boli žalobcom dojednané s tretími osobami - rozsudok Krajského súdu Žilina, sp.zn. 8C0/57/2020 zo dňa 28.05.2021, kde v skutkovo a právne obdobnej veci odvolací súd uviedol: „odvolací súd dospel k právnomu záveru, že spotrebiteľský úver bol poskytnutý žalobcovi na financovanie kúpy konkrétneho tovaru - osobného motorového vozidla a služby - poistenia podľa § 15 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. Povinnou náležitosťou zmluvy o viazanom spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 písm. h/ zák. č. 129/2010 Z. z. je opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje. Skutočnosť, že poskytnutý úver mal charakter viazaného spotrebiteľského úveru, je uvedená v časti označenej ako predmet financovania A a predmet financovania B. Čo sa týka poistenia „Carlife Garance“ predstavovalo samostatnú službu vychádzajúcu z poistnej zmluvy zo dňa 23.05.2014 podľa ktorej predmetom bolo poistenie mechanických a elektrických porúch motorových vozidiel so začiatkom poistenia 23.05.2014 a koncom poistenia 23.05.2015. K odvolávaniu sa súdu zhodne so žalobcom na čestné prehlásenia iných spotrebiteľov, ktorí prišli do kontaktu s uvedenou spoločnosťou, ktorá bola poverená dojednaním spotrebiteľského úveru zo strany právneho predchodcu žalovaných a preto nepochybujúc o tvrdeniach žalobcu, že úver bol podmienený tým, že si musí zakúpiť aj doplnkovú službu a to poistenie Carlife, odvolací súd uvádza, že každý prípad treba posudzovať samostatne aj s prihliadnutím na to, že predmetom úveru neboli rovnaké predmety služieb ako v danom prípade. Okrem toho odvolací súd si osvojuje aj právny názor uvedený aj v rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 5CoCsp/7/2020-316 zo dňa 31.03.2020 týkajúci sa obdobnej skutkovej a právnej veci. Žalovaný ďalej poukazuje na odpoveď Národnej banky Slovenska zo dňa 24.04.2020, v ktorej bolo konštatované: „Súčasťou dokumentácie je aj predzmluvný formulár, „Standardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere“ (ďalej len „formulár“), ktorým veriteľ poskytuje spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere... Z formulára ani

z ostatných zmluvných a predzmluvných dokumentov nevyplýva, že by uzatvorenia poistenia alebo kúpa doplnkovej služby či tovaru bola podmienkou na poskytnutie úveru. Zo žiadosti, formulára ako aj zmlúv je podľa nášho názoru určiteľné aké doplnkové služby, tovary alebo poistné produkty a v akej sume sa úverom financujú.“ 2/ K skúmaniu bonity - žalovaný ako veriteľ pred uzatvorením Zmluvy posúdil s odbornou starostlivosťou schopnosť žalobcu splácať spotrebiteľský úver, pričom bral najmä do úvahy dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru a príjem spotrebiteľa. Podľa § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch „Veriteľ je pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Podľa § 7 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom. Žalovaný v súlade s § 7ods. 2 ZosÚ požiadal spotrebiteľa - žiadateľa o spotrebiteľský úver, aby uviedol úplne, presne a pravdivo informácie o výške jeho skutočného reálneho príjmu, o zdroji jeho príjmov, rodinnom stave, počte vyživovaných detí - vid'. údaje Zmluvy o úvere, časť Údaje Klienta o zamestnaní a finančnej situácii. Žalovaný vykonal dopyt do úverového registra, konkrétne NRKI - nebankový register klientskych informácií. Zo správy vyplynulo, že žalobkyňa nemala v registri žiadne záznamy o úveroch. Žalobca uviedol v Žiadosti o uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, že je fyzickou osobou - podnikateľom, išlo o slobodné povolanie. Vzhľadom k dátumu vzniku IČO 42384869 dňa 29.09.2014 a jeho krátkej histórii bolo posúdenie rizikovosti pre účely posúdenia schopnosti splácať vykonané po dopyte do Univerzálneho registra. Žalobca na žiadosti uviedol príjmy i výdavky ako i príjmy domácnosti. Príjmy: 6.000 € ročne, Príjmy domácnosti 1.000 € mesačne Mesačné finančné výdavky 100 €, Iné mesačné výdavky 50 €. Životné minimum klientky 198,09 € a jej dvoch vyživovaných osôb (2 x 90,42 €) 180,84 €. Príjem žalobkyne po vyššie uvedenom odbornom posúdení bol dostatočný za účelom preukázania schopnosti splácať žiadajú pôžičku. Žiadosť o uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Vzhľadom na vyššie citované ustanovenia je potrebné poukázať na to, že žalovaný si v plnom rozsahu splnil povinnosti dané mu podľa ustanovenia § 7 ods. 1 ZoSÚ, nakoľko žalovaný ako veriteľ pred samotným uzatvorením Zmluvy posúdil s odbornou starostlivosťou schopnosť žalobcu splácať spotrebiteľský úver, pričom posudzoval všetky zákonom vyžadované činitele, a to dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru a v neposlednom rade príjem spotrebiteľa. Podľa § 11 ods. 2 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov. Úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov iba v prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1, pričom o hrubé porušenie povinnosti ide iba v prípade, ak veriteľ posúdi schopnosť splácať úver bez údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa, k čomu v tomto prípade nedošlo. Žalovaný v zmysle uvedeného poukazuje na žiadosť o uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere a Zmluvu o úvere časť KLIENT - údaje Klienta o zamestnaní a finančnej situácii, kde žalobca uviedol svoj príjem, výdavky, ako aj počet vyživovaných osôb. Žalovaný si rovnako vyžiadal aj správu z Nebankového registra klientskych informácií a z Univerzálneho registra. Na základe vyššie uvedených skutočností má žalovaný za to, že si splnil svoje zákonné povinnosti, konal s odbornou starostlivosťou a teda za žiadnych okolností sa nedopustil hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 ZosÚ.

3. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou, listinnými dôkazmi, a to zmluvou o spotrebiteľskom úvere z 17.02.2015, kúpnu zmluvou z 17.02.2015, výpisom z obchodného registra žalovaného, predchodcu žalovaného, prehľad úhrad na čl. 17-18, výpis z účtu žalobkyne na čl. 19-21, vyjadrením žalovaného k žalobe z 30.08.2021, správou NBS, žiadosťou o úver, , poistnou zmluvou, informáciou o RPMN, faktúrou č. FVKE 1230 150017, výpisom na čl. 65-66, vyjadrením žalobkyne z 05.10.2021, rozhodnutím na čl. 77-82, listom MS SR z 10.10.2019, čestnými prehláseniami , úverovými zmluvami a kúpny zmluvami v obdobných prípadoch predloženými žalobkyňou na čl. 87-146, priloženými rozhodnutiami súdov SR, vyjadrením žalovaného z 09.11.2021 s prílohami na čl. 216-234, vyjadrením žalobkyne z 16.12.2021 s prílohami, oznámením o právnom nástupníctve a výsluchom žalobkyne.

4. Na základe uvedeného zistil nasledovný skutkový stav:

5. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 17.02.2015 vyplýva, že predchodca žalovaného spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. poskytol žalobkyni spotrebiteľský úver na kúpu motorového vozidla HYUNDAI 130, ŠPZ M. XXX Y. vo výške 4870 eur, mesačná splátka predstavovala sumu 124,83 eur bez poistenia. Ročná úroková sadzba bola 25,4%. počet splátok 72. Celková čiastka 8987,76 eur. Išlo o viazaný spotrebiteľský úver, Práv splátka bola splatná dňa 04.03.2015 a posledná dňa 02/2021. Sprostredkovateľom zmluvy bola spoločnosť AUTODISKONT s.r.o. Podľa zmluvy sprostredkovateľom bola AUTO DISCONT, s.r.o.

6. Do zmluvy bola vložená aj časť predmet financovania A (motorové vozidlo) a B, kde bolo podľa časti B uvedené, že predmetom bolo aj doplnkový tovar a služby. A to Carlife Garance v sume 200 eur a doplnkový zákaznícky servis v sume 271, spolu 471 eur.

7. Z kúpnej zmluvy zo dňa 17.02.2015 spoločnosť AUTO DISCONT s.r.o. predala žalobkyni motorové vozidlo zn. HYUNDAI 130, ŠPZ M. XXX Y. za kúpnu cenu 5399 eur .

8. Podľa časti C - Predávajúci týmto predáva kupujúcemu vyššie označený automobil spolu s jeho súčasťami, príslušenstvom a dokladmi potrebnými pre jeho užívanie za dohodnutú kúpnu cenu. Kupujúci týmto vyššie označený automobil od predávajúceho za dohodnutú kúpnu cenu kupuje a preberá do svojho vlastníctva /s poukazom na výhradu vlastníckeho práva uvedenú nižšie v zmluve.

9. Podľa časti E. KÚPNA CENA A PLATOBNÉ PODMIENKY - Kúpna cena za automobil bola dohodnutá vo výške 5 399,- € (slovom: =päťtisícristodevät'desiatdeväť= eur) vrátane DPH. Časť kúpnej ceny vo výške 1 000,- € bola predávajúcemu zaplatená v hotovosti pri podpise tejto zmluvy a zvyšná časť kúpnej ceny vo výške 4 399 bude predávajúcemu zaplatená prostredníctvom úveru na základe zmluvy o úvere č. 120151100 uzatvorenej medzi kupujúcim a obchodnom spoločnosťou Consumer FINANCE Holding, a.s., IČO: 35923130, so sídlom Hlavné nám. 12, 06001 Kežmarok 1 na bankový účet predávajúceho v najneskôr do 7 dní odo dňa podpisu tejto zmluvy. V prípade omeškania s úhradou zvyšnej časti kúpnej ceny je kupujúci povinný zaplatiť predávajúcemu zmluvnú pokutu vo výške časti kúpnej ceny zaplatenej v hotovosti pri podpise tejto zmluvy; táto zmluvná pokuta je splatná v prvý deň omeškania s úhradou zvyšnej časti kúpnej ceny. Zmluvné strany sa zároveň dohodli, že uplynutím prvého dňa omeškania kupujúceho s úhradou zvyšnej časti kúpnej ceny zároveň dôjde k ukončeniu účinnosti tejto zmluvy (rozhádzacia podmienka účinnosti).

10. Podľa predložených istín je preukázané, že žalobkyňa od 07.02.2020 do 15.03.2021 uhradila na vyššie uvedené zmluvu sumu 1798,30 eur. Uvedenú skutočnosť žalovaný žiadaným spôsobom nepoprel. Súd preto považoval túto skutočnosť za nespornú.

11. Spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. zanikla rozdelením. Zanikajúca spoločnosť sa zlúčila so spoločnosťou VÚB, a.s. a VÚB Leasing, a.s. v zmysle priloženého projektu rozdelenia. Podľa výpisu z obchodného registra sa právnym nástupcom stala spoločnosť VÚB Leasing, a.s. Tá však počas konania tiež zanikla a právnym nástupcom sa stala spoločnosť VÚB, a.s. Súd preto uznesením zo dňa 20.01.2022 rozhodol o pokračovaní v konaní s touto spoločnosťou ako právnym nástupcom.

12. Z obsahu spisu a to rozsudku zo dňa 07.06.2021, č.k. 5Csp/31/2020 vyplýva, že súd rozhodol tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 3335,48 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3335,48 eur od 14.2.2020 do zaplatenia, a to všetko do troch dní právoplatnosti tohto rozsudku. Určuje, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 120151100 zo dňa 17.2.2015 uzatvorenej medzi žalobkyňou a spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. je bezúročný a bez poplatkov. Žalobkyni priznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením. Rozsudok zatiaľ nenadobudol právoplatnosť.

13. Podľa odôvodnenia citovaného rozsudku :“ Súd ďalej ustálil, že na predmetnú spotrebiteľskú zmluvu sa vzťahujú ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj zákona č. 129/2010 Z. z. o

spotrebiteľských úveroch, účinné k 17.2.2015. Zároveň ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere podľa § 15 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, na základe ktorej právny predchodca žalovaného poskytol žalobkyni viazaný spotrebiteľský úver na zaplatenie časti kúpnej ceny osobného motorového vozidla. Medzi stranami úverového vzťahu, teda medzi právnym predchodcom žalovaného ako veriteľom a žalobkyňou ako dlžníčkou, nedošlo k zhodnému prejavu vôle o výške úveru, resp. údaj o výške úveru uvedený v zmluve nie je správny, pretože žalobkyňa jednoznačne prejavila vôľu prijať úver od veriteľa vo výške 4.399,- eur, čiže iba v sume zodpovedajúcej zvyšnej časti kúpnej ceny osobného motorového vozidla podľa kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi žalobkyňou ako kupujúcou a AUTO DISKONT, s.r.o. ako predávajúcim. Kúpna zmluva bola uzavretá v ten istý deň ako zmluva o úvere, kde je výška 4.399,- eur výslovne uvedená ako zvyšná časť kúpnej ceny vozidla po zaplatení časti kúpnej ceny vo výške 1000,- eur v hotovosti pri podpise zmluvy žalobkyňou. Právny predchodca žalovaného jednostranne vo formulárovej zmluve o spotrebiteľskom úvere určil výšku úveru 4399,- eur a jednostranne doplnil predmet financovania B (doplnkové služby), o ktorý ale žalobkyňa výslovne nežiadala, tieto doplnkové služby si dobrovoľne nezvolila, boli pre žalobkyňu dodatočne povinnými nákladmi. Pri podpise zmluvy nebola žalobkyňa jednoznačne o predmete financovania B informovaná, nevedela, ani jej nebolo zrejmé, aký mal byť účel týchto doplnkových služieb a v prospech koho boli vlastne uzavreté. Prijatie týchto služieb žalobkyňou bolo podmienkou získania úveru, nakoľko žalobkyňa mala iba možnosť podpísať vopred pripravené formulárove zmluvy, alebo ich ako celok odmietnuť. Žalobkyňa ako spotrebiteľka vstúpila do zmluvného vzťahu o žalovaným ako dodávateľom, pričom nemala reálne možnosti zmluvné podmienky individuálne ovplyvniť. Potom údaj o výške istiny ako aj celkovej výške spotrebiteľského úveru uvedený v zmluve sumou 4870,- eur je nesprávny, čo v zmysle § 9 ods. 2 písm. g) v spojení s § 11 ods.1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. je samostatným dôvodom bezúčinnosti a bezpoplatkovosti úveru. Vôľou žalobkyne bolo v danom prípade získať úver v konkrétnej výške 4399,- eur, žiadne doplnkové služby si sama nevyžiadala a dobrovoľne nezvolila, všetky doplnkové služby sú fakticky skrytými poplatkami za poskytnutie úveru a boli pre žalobkyňu dodatočne povinnými nákladmi. Nie je pritom dôležité pomenovanie týchto povinných nákladov, ale ich skutočný účel. Povinné náklady v žiadnom prípade nesmú tvoriť istinu úveru. Obranu žalovaného, že súčasťou istiny úveru sú osobné motorové vozidlo a samostatné tovary a služby, ktoré nemajú súvis so samotným úverom, ale sú viazané na predmet kúpy, teda nie je možné hovoriť o akýchkoľvek poplatkoch, či nákladoch súvisiacich s poskytnutím spotrebiteľského úveru, možno hodnotiť ako účelové. V predmetnej veci tak súd konštatuje nedostatok obsahovej náležitosti zmluvy, a to už samotnej „výška úveru“ (v súvislosti s absenciou uvedenej obligatórnej náležitosti spotrebiteľského úveru porovnaj rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 15CoCsp/34/2020 z 22. 07. 2020 v obdobnej veci žalovaného). . Na tomto mieste je potrebné zdôrazniť, že vo formulári kúpnej zmluvy z 17.2.2015 sa žiadne ďalšie poplatky ani ďalšie „kupované“ služby neuvádzajú, tie (najmä „doplnkový zákaznícky servis“ za 271 eur) boli doplnené až do úverovej zmluvy. Nie je ani zrejmé (mimo poistenia) aké protiplnenie malo byť poskytnuté žalobkyni ako spotrebiteľke zo strany predávajúceho. Podľa vyššie cit. ust. § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. V opačnom prípade v súlade s ust. § 11 ods. 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúčinný a bez poplatkov. Pokiaľ ide o podmienky splácania úveru tie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere tak, že ročná úroková sadzba je 25,40 %, RPMN predstavuje 25,40 %, celková čiastka je uvedená v sume 8987,76 eur a mesačná splátka úveru vo výške 124,83 eur bez poistenia, pri počte splátok 72. Podľa kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 17.2.2015 medzi bola dohodnutá kúpna cena automobilu vo výške 5399,- eur, pričom časť kúpnej ceny vo výške 1000,- eur bola zaplatená v hotovosti žalobkyňou a zvyšná časť vo výške 4399,- eur bola financovaná z úveru poskytnutého na základe predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Je evidentné, že žalobkyňa sa so žalovaným v kúpnej zmluve zo dňa 17.2.2015 dohodli na tom, že doplatkom kúpnej ceny predmetu financovania automobilu bude suma po odpočítaní sumy uhradenej žalobcovi pri podpise kúpnej zmluvy 4399,- eura a táto suma bude uhradená prostredníctvom úveru, kde žalovaný vystupuje ako veriteľ. Žalobkyňa ako spotrebiteľka podpisom zmluvy prejavila vôľu uzatvoriť zmluvu o spotrebiteľskom úvere vo výške zodpovedajúcej tomuto doplatku. Tak z kúpnej, úverovej ako aj z ostatných listín predložených v priebehu konania vyplýva, že všetky listiny pripravovala, predkladala a podpisovala za predávajúceho aj za žalovaného jediná osoba, a to zamestnanec predávajúceho. Zmluvný proces prebiehal za účasti žalovaného, pretože na strane žalovaného vystupovala splnomocnená osoba.. Predávajúci vystavil žalobkyni ako kupujúcej faktúru č. FVKE1230_150017, ktorá obsahovala položky osobné motorové vozidlo Hyundai i30 v sume

5399,- eur, za doplnkový zákaznícky servis v sume 271,- eur a Carlife Garance v sume 200,- eur. Za daných okolností prípadu je otázne, či žalovaný vopred pred podpísaním predmetnej úverovej zmluvy náležitým spôsobom nevzbudzujúcim akékoľvek pochybnosti informoval žalobkyňu o celkovej výške poskytnutého úveru a jeho náležitostiach, či vysvetlil okolnosť, že predmetom financovania je motorové vozidlo vrátane prípadných doplnkových služieb poskytovaných dodávateľom k vozidlu, z čoho tieto prípadné doplnkové služby v podobe doplnkového zákazníckeho servisu v sume 271 eur a poistenia v sume 200,- eur pozostávajú. Z výpovede žalobkyne ako aj svedka, jej manžela, uvedená okolnosť nevyplýva. Žalovaný uvedenú okolnosť nijakým spôsobom nepreukázal. Predloženie ďalšej formulárovej poistnej zmluvy, podpísanej v rovnaký deň ako kúpna a úverová zmluva, nejaví sa ako dostatočne relevantné preukázanie vyššie uvedeného, najmä vzhľadom na žalobkyňu ako aj svedkom opísaný postup pri podpísaní zmlúv, ktoré samo o sebe trvalo extrémne krátku dobu (15 minút) a vzbudzuje dôvodné pochybnosti o tom, že by žalobkyňa bola dostatočne informovaná o výške úveru vrátane doplnkových služieb. Navyše predložená poistná zmluva sa nijako netýka doplnkovej služby „doplnkový zákaznícky servis“ v sume 271,- eur ani uvedenú doplnkovú službu nevysvetľuje a nespresňuje a počas celého konania nebolo zo strany žalovaného ozrejmene, o aké služby sa má vlastne jednať. Vychádzajúc z uvedeného tak nie je zrejmé, v akej skutočnej výške boli žalobkyňi poskytnuté finančné prostriedky žalovaným ako úver na dofinancovanie kúpy vozidla, ktorého cena je 5399,- eur. Jednoznačné je, že žalovaný poskytol žalobkyňi na úver finančné prostriedky vo výške 4399,- eur a nebolo preukázané, že by žalovaný žalobkyňi poskytol na úvere viac. Možno predpokladať, že žalovaný zrejme vyčísli celkovú výšku úveru započítaním do úveru aj doplnkové služby v celkovej výške 471,- eur a takto vyčísli celkovú výšku úveru na sumu 4870,- eur.

14. Z odôvodnenia vyššie citovaného rozsudku ďalej vyplýva, že osobitná obsahová náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere - celková výška poskytnutého spotrebiteľského úveru musí zodpovedať jeho kogentnému pojmovému vymedzeniu. V prejednávanej veci spotrebiteľský úver mal byť použitý na účel financovania doplatku kúpnej ceny a predstavoval sumu 4399,- eur. Uvedená peňažná suma mala byť preto aj celkovou výškou poskytnutého spotrebiteľského úveru. Všetky ostatné náklady, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, ako doplnkový zákaznícky servis a tiež poistenie Carlife Garance sú náklady spojené s poskytnutím úveru, mali byť preto zahrnuté do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Akékoľvek obchádzanie kogentnej zákonnej definície spotrebiteľského úveru a nákladov spojených so spotrebiteľským úverom nie je možné hodnotiť inak, než obchádzaním zákona. V súvislosti s rovnakým postupom iného dodávateľa, ako v danom prípade žalovaného, v obdobných veciach súd poukazuje na právoplatné rozhodnutie inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie, ktorým bola udelená inému dodávateľovi pokuta pre porušenie zákazu používania nekalej obchodnej praktiky, ktorá je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti a nekalej obchodnej praktiky vo forme klamlivého konania vo vzťahu k cene služby a k spôsobu jej výpočtu (porovnaj rozsudok NS SR sp.zn. 3Sžo/19/2012). Súd poukazuje v súvislosti s uvedeným aj na rozsudok SD EÚ vo veci C-377/14, ktorý vo výroku rozsudku v bode 3. výslovne uviedol, že článok 3 písmeno l) a článok 10 ods. 2 smernice 2008/48/ES ako aj body prílohy I tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výšky čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru určuje na náhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené. Nesprávne uvedená výška úveru má vplyv na výšku RPMN uvedenú v zmluve, keď táto výška je uvedená chybné v neprospech spotrebiteľa, nakoľko je prepočítaná na výšku úveru vo výške 4870,- eur, keď správne mala byť prepočítaná na výšku úveru 4399,- eur a mala predstavovať údaj 30,45% (výpočet súd realizoval prostredníctvom kalkulačky <<http://www.fininfo.sk/sk/kalkulacky/kalkulacka-rpmn>> a pri tomto výpočte vychádzal z výšky úveru 4399 eur, výšky splátky úveru 124,83 eur pri ich počte 72, kde došlo po zadaní údajov aj k výpočtu celkovej čiastky úveru vo výške 8987,76 eur), čo taktiež v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) v spojení s § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. má za následok, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov. Pre spotrebiteľa je údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov jedným z najdôležitejších údajov „pretože tento zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť. RPMN vyjadruje hodnotu všetkých záväzkov vyplývajúcich zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a tak spotrebiteľ môže pomocou RPMN pomerne jednoducho zistiť, ktorý úver, resp. pôžička je pre neho výhodnejší. Z tohto dôvodu je RPMN najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Tento údaj slúži spotrebiteľovi na porovnávanie úverových produktov poskytovaných viacerými veriteľmi a nepochybne je spôsobilý ovplyvniť spotrebiteľa pri výbere úverového produktu. Zákonodarcu v záujme poskytnutia ochrany slabšej zmluvnej strany v spotrebiteľskom právnom vzťahu stanovil prísne obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Právna úprava § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch je kogentnou právnou normou, v zmysle ktorej je potrebné poskytnúť ochranu slabšej strane zmluvného vzťahu. Sankciou za uvedenie RPMN v neprospech spotrebiteľa je nevyvrátiteľná zákonná domnienka, podľa ktorej je spotrebiteľský úver bezúročný a bez poplatkov v súlade s ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch. V súvislosti s vyššie uvedeným vyhodnotením úveru za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu rovnakého postupu dodávateľa služby ako v danom prípade u žalovaného súd v celom rozsahu poukazuje na rozsudok Krajského súdu Prešov v Prešove sp.zn. 22Co/140/2019 z 26. 11. 2020, v ktorom bola riešená obdobná situácia v súvislosti s kúpou motorového vozidla, poskytnutím úveru na zvyšok kúpnej ceny a dokonca rovnakými doplnkovými službami, jednalo sa však o iného dodávateľa. Skutkovo sa však jednalo o totožnú situáciu, súd si preto osvojil právne posúdenie vyplývajúce zo záverov citovaného rozsudku aj v prejednávanej veci. V súlade s § 220 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) súd zohľadňuje aj ustálenú rozhodovaciu prax súdov a poukazuje na vyššie cit. ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka a najmä na interpretačné pravidlo citované v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4Obdo 45/2012 zo dňa 24. júna 2013, podľa ktorého „pri nejednoznačnom výklade akejkolvek problematiky týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa, je potrebné uprednostniť vždy ten výklad, ktorý sleduje záujem spotrebiteľa“. Súd preto pri výbere ustálenej rozhodovacej praxe priklonil sa k tej, ktorá uprednostňuje výklad sledujúci záujem spotrebiteľa, teda výklad pre spotrebiteľa jednoznačne výhodnejší, nakoľko princíp ochrany práv spotrebiteľa patrí podľa ustálenej praxe medzi jeden z najdôležitejších princípov právneho poriadku. V súvislosti s významnosťou tohto princípu súd poukazuje na názor vyslovený v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6Cdo 1/2012, podľa ktorého „princíp „vigilantibus iura scripta sunt“ v spotrebiteľských veciach v konkrétnych súvislostiach (teda v závislosti od konkrétnych okolností) ustupuje dôležitejšiemu princípu, ktorým je ochrana práv spotrebiteľa.“

15. Z výpovede žalobkyne vyplýva, že do Košíc sa vybrali spolu s deťmi a s manželom za účelom kúpi motorového vozidla. Keď prišli do spoločnosti AAA, boli si pozrieť autá, po určitom čase si nejaké auto vybrali. Prišiel ku nim obchodný zástupca a spolu prejednávali čo a ako. Následne šli do kancelárie, kde ju oboznámil, spísal nejaké veci. Následne jej povedal, že ju budú kontaktovať, spoločnosť, ktorá bude financovať úver a oni môžu ísť za ten čas na nákupy alebo niekde inde, kde chcú. Vybrali kočiar a s deťmi išli na prechádzku. Po nejakom čase im volala daná spoločnosť, že majú schválený úver. Potom šla dovnútra, kde obchodný zástupca mal prichystané podklady, teda zmluvu. Toto išlo rýchlo, podpisovala, len ukazoval, kde má podpisovať. Boli tam neskutočne dlho a deti boli nervózne, rýchlo bolo podpisované a išli. Žalobkyňa na otázku súdu, či jej bolo oboznámené o podmienkach pred podpisom zmluvy, či im bolo umožnené prečítať zmluvu, či im obchodný zástupca ponúkol zmluvu na oboznámenie, na prečítanie uviedla, že nie. Žalobkyňa na otázku súdu, či žiadala o poskytovanie nejakých ďalších doplnkových služieb uviedla, že nežiadala. Žalobkyňa na otázku súdu, či bola oboznámená s tým, že súčasťou kúpnej zmluvy a súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere bude aj financovanie ďalších doplnkových služieb uviedla, že nie. Žalobkyňa na otázku svojho právneho zástupcu, ako dlho trval časový proces, odkedy vošli do autobazáru a aký bol čas, keď odišli uviedla, že bolo to 4-5 hodín. Žalobkyňa na otázku svojho práv. zástupcu, čo chceli kupovať na úver uviedla, že len auto. Žalobkyňa na otázku svojho právneho zástupcu, či mala vedomosť o tom, že súčasťou zmluvy sú aj nejaké doplnkové služby - Carlife, či o tom vedela uviedla, že nie. Žalobkyňa na otázku svojho práv. zástupcu, či jej bolo niečo poskytnuté, z čoho mala úžitok z týchto dvoch služieb uviedla, že nie. Žalobkyňa na otázku svojho právneho zástupcu, či pred podpisom zmluvy, jej bolo dané na výber, že niektoré časti má podpísať, niektoré nemusí uviedla, že nie. Žalobkyňa na otázku svojho právneho zástupcu, čo si myslí, či v prípade, ak by nejakú časť odmietla podpísať, či by jej bol poskytnutý úver? Žalobkyňa uviedla, že myslí si, že nie. Žalobkyňa na otázku svojho právneho zástupcu, v súvislosti s preverovaním majetkových pomerov, čo predkladala, aké listiny a na čo bola dopytovaná uviedla, že len občiansky preukaz. Na otázku, či dokladovala svoje príjmy, výdavky uviedla, že nie. Povedala že je na rodičovskej dovolenke a to bolo všetko. Žalobkyňa na otázku práv. zástupcu žalovaného, či vedela v akej výške, bol poskytnutý úver uviedla, že suma, ktorá bola na aute, konkrétne sa už nepamätá. Výšku mesačných splátok vedeli to že malo byť nejakých 7 rokov. Žalobkyňa na otázku práv. zást. žalovaného, či požiadala obchodného zástupcu o nejaký dodatočný čas, aby si mohla zmluvu prečítať uviedla, že nie, bolo už dosť neskoro, mala som so sebou dve malé deti a obchodnému zástupcovi som verila. Žalobkyňa na otázku práv. zást. žalovaného v súvislosti s výpoveďou, že si myslela, že v prípade, ak nepodpíše nejakú časť, úver nedostane, či sa ona pýtala obchodného zástupcu predávajúceho, pre prípad, ak by to nepodpísala? Žalobkyňa uvádza, že nie, nepýtala. Žalobkyňa na otázku práv. zást. žalovaného, či si pripravovali podklady pre prepis motorového vozidla na dopravnom inšpektoráte sami alebo im to

pripravoval predávajúci uviedla, že nevie, nepamätá sa. Žalobkyňa na otázku práv. zást. žalovaného, či kontrolu VIN a resp. odcudzenia motorového vozidla, či si vykonávali sami alebo to poskytol predávajúci uviedla, že nepamätá sa, týmto veciam sa nerozumie.

16. Práv. zástupkyňa žalovaného uviedol, že nevie sa vyjadriť k obsahu doplnkových služieb, nakoľko ich žalovaný neposkytoval, ale predávajúci. Nemusí to ani vedieť. Podľa informácií od predávajúcej, pokiaľ ide o doplnkový zákaznícky servis, ide o poskytnutie služieb v obchodných priestoroch predávajúceho, týmito službami sú kontrola platnosti VIN, kontrola registrov odcudzených vozidiel, kompletizácia príprav a podkladov pre prepis motorového vozidla na dopravnom inšpektoráte, ide o služby, ktoré je povinný vykonať kupujúci, pričom tieto služby spoločnosť AAA auto, Autodiskont vykonáva namiesto klienta. Vzhľadom na obsah poplatku, nemožno tvrdiť, že by išlo o nejaké neúčelné produkty. Pokiaľ ide o poistenie Carle, toto bolo dohodnuté medzi poisťovateľom a žalobkyňou, žalovanému neprináleží hodnotiť poskytnuté služby.

17. Právny zástupca žalobkyne uviedol, že vo väzbe na poskytnuté vysvetlenie zo strany práv. zást. žalovaného ohľadom doplnkového zákazníckeho servisu, ako dnes teda odznelo na pojednávaní, chce uviesť, že jeho bezprostredný názor na to, že tak, ako to popísané, teda, že kontrola VIN čísla, overenie, či sa nejedná o kradnuté vozidlo, príprava na predaj, toto je typický príklad, keď sa z obchodnej transakcie, účelovo vytrhávajú nejaké dielčie úkony, ktoré je samotný dodávateľ povinný tak, či tak uskutočniť, za tým účelom, aby mohol odôvodniť účtovanie nejakého poplatku a predpokladám, že súdne praxe, súdu bude známe, ako taký dosť známy príklad bolo to, keď už teraz nepôsobiaci na trhu, nebanková spoločnosť PROVIDENT FINANCE účtovala tzv. nejaký administratívny servis a toto mi evokuje niečo podobné, lebo je logické, keď autobazár berie vozidlo do výkupu, teda ide ho predávať, ide ho vykupovať, dostane ho do toho obchodného priestoru, tak samozrejme je jeho povinnosťou overiť si, aj v jeho záujme, že či to vozidlo teda je také, že môžem ďalej prediť. To znamená, že otázka je, že čo tu na chce fraj vrámcami toho doplnkového zákazníckeho servisu, niekto účtovať. Pre našu klienta pripočítavať to ako nejaký poplatok k istine úveru. My sme jednoznačne toho názoru, že toto, teda doplnkový zákaznícky servis aj to poistenie Carla Garanc, bude vecou samozrejme toho, ako to zdôvodní finančný sprostredkovateľ, sú poplatky, ktoré podmieňovali poskytnutie úveru za daných podmienok, neboli v záujme spotrebiteľa a v tejto súvislosti teda, neviem, či sme v tomto konaní už na to poukazovali, ale možno sa budem opakovať, chcem poukázať na príklady neprijateľných zmluvných podmienok, ktoré sú formulované v ust. § 53 ods. 4 písm. t, v, W) Občianskeho zákonníka, ktoré podľa môjho názoru korešpondujú práve s touto situáciou. Vo vzťahu k tomu mechanizmu úhrady, by som ešte chcel vlastne zrekapitulovať to, že žalobkyňa ako spotrebiteľka prišla do obchodného priestoru predajcu a súčasne finančného sprostredkovateľa a následne teda na základe kúpnej zmluvy, bol poskytnutý úver, ale samotná žalobkyňa neobdržala žiadne finančné plnenie z toho úveru. Ako celá suma istiny úveru, bola preposlaná na účet finančného sprostredkovateľa a jediná protihodnota, ktorá dostala, ktorá nedostala žalobkyňa, bola doplatok kúpnej ceny motorového vozidla. Ostatné všetko skončilo v dispozičnej sfére finančného sprostredkovateľa. To znamená, že ten hospodársky záujem motivácia navýšiť ten zisk o niečo, za čo ten spotrebiteľ nič nedostane, je odôvodniteľná aj tým postupom, ako to celé prebehlo. Bude vecou ďalšieho dokazovania, či sa podarí teda nejakým spôsobom vysvetliť túto okolnosť, my sme toho názoru, že pokiaľ to absentuje v doložených listinách, tak vlastne to bude pomerne náročné zdôvodniť, myslíme si, že to bude nie zdôvodniteľné, v tomto štádiu teda trváme na podanej žalobe. Ešte by som si možno dovolil pre prípad, že by sme, nakoľko teda podľa mňa, bude zrejme odročené, chceli súdu predložiť nejaké dodatočné dôkazy, tak by sme prosili o lehotu, možno 10 dní na predloženie doplňujúcich dôkazov.

18. Z vyjadrenia žalobkyne vyplýva, že podstatnou spotrebiteľskou zmluvou pre právny vzťah medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného bola práve Kúpna zmluva, z ktorej ustanovení jasne vyplýva, že tvorí právny základ na uzatvorenie Zmluvy o úvere na prefinancovanie ceny osobného vozidla a jasne a určito vymedzuje predmet, ktorý má byť prefinancovaný. Podľa Rozsudku NS SR, sp. zn.: 5Sžo/21/2013 zo dňa 30.04.2014 (str. 11-12): „Pri hodnotení konkrétnych okolností prípadu, sa javí nesporne preukázanou vzájomná závislosť oboch zmlúv, keďže vznik zmluvy o úvere a zmluvy o zabezpečení priamo podmienený skutkovo súvislosťou s uzavretím zmluvy o kúpe motorového vozidla a priamo rieši financovanie kúpnej ceny tohto tovaru „Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že nejde o dva oddeliteľné spotrebiteľské vzťahy, ale s ohľadom na úzku, logickú, nadväznú skutkovú súvislosť, ide stále o totožný spotrebiteľský vzťah.“ Na podporu uvedeného poukazujeme na Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp.zn.: 12Co/163/2019 zo

dňa 19.11.2020, kde sa v bode č. 21. uvádza : „Odvolací súd konštatuje, že v danom prípade išlo o typický prípad závislých zmlúv, k uzatvoreniu ktorých spravidla dochádza na jednom rokovaní, pričom vznik ako aj zánik niektorej zo zmlúv má za následok, že plnenie z ďalších zmlúv stráca svoje opodstatnenie. V prípade, ak nastane takáto situácia dochádza ex lege k zániku aj ostatných závislých zmlúv. Ide o obdobné dôsledky ako v prípade, ak sa plnenie stane nemožným. Zmluva o úvere bola uzatvorená za účelom dofinancovania kúpnej ceny za predmet kúpy, pričom výška úveru sa odvíjala od výšky doplatku kúpnej ceny. Z obsahu kúpnej zmluvy vyplýva, že výška kúpnej ceny v sebe zahŕňa zmluvnými stranami dohodnutú kúpnu cenu z.a predmet kúpy. V tejto zmluve nie sú špecifikované, žiadne iné poplatky spojené s predmetom kúpy.“ Poukázal aj na právoplatný na Rozsudok Okresného súdu Prešov, sp.zn.: 9Csp/90/2020 zo dňa 12.10.2020, kde je v bode č. 12. uvedený: „Na záver rozsudku súd považuje za potrebné uviesť, že celý proces kúpy vozidla a poskytnutia úveru v réžii Autocentra AAA Auto a.s. je sofistikovaným spôsobom oberania spotrebiteľov o finančné prostriedky. Autocentrum AAA ako zástupca žalovaného, ktorého konanie sa pričíta priamo žalovanému totižto napriek vedomosti o tom, že žalobca nepožadoval úver na nič iné ako na doplatok kúpnej ceny motorového vozidla poskytne jednostranne úver vyšší, zvýšený o akýsi poplatok za uzavretie a žalobcom neobjednané služby súvisiace s motorovým vozidlom.“ „Aj pri neexistencii okolností, ktoré viedli súd k záveru o bezúčinnosti a bezpoplatkovosti úveru pre porušenie procedúr a náležitostí stanovených zákonom 129/2010 Z.z., by konanie žalovaného prostredníctvom zástupcu súd považoval za hrubo nekalú obchodnú praktiku výsledkom, ktorej je úverová zmluva na sumu, ktorú žalobca nepožadoval a preto by nad doplatok kúpnej ceny vozidla ochranu veriteľovi neposkytol.“ Kúpna zmluva (uzatvorená medzi žalobcom a AUTO DISKONT s.r.o.) a Úverová zmluva (uzatvorená medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného) boli uzatvorené na tom istom rokovaní, na tom istom mieste, uzavretie Úverovej zmluvy priamo záviselo od uzatvorenia Kúpnej zmluvy na auto, Kúpna zmluva priamo rieši financovanie doplatku kúpnej ceny formou úveru. Faktúra sprostredkovateľa úveru a predajcu tovaru v jednej osobe je iba daňovým dokladom, ktorého obsah jednostranne určuje osoba, ktorá tento doklad vystavila. Ide o listinu, ktorá nevyjadruje a ani vierohodne nezachytáva skutočnú vôľu žalobcu. Takáto faktúra je bez právnej záväznosti vo vzťahu k obsahu zmlúv, pričom sa v nej nenachádzajú žiadne dojednania, ktorými by žalobca prejavoval záujem o prefinancovanie tam uvedených služieb a tovarov formou úveru na základe Zmluvy o úvere. Pre posudzovanie podstaty predmetných zmluvných vzťahov a ich vzájomnej súvislosti je potrebné poukázať na skutočnosť, že AUTO DISKONT s.r.o. JE SPOLOČNOSŤOU POVERENOU dojednaním spotrebiteľského úveru zo strany právneho predchodcu žalovaného a ŽALOVANÝ JE ZODPOVEDNÝ za konanie sprostredkovateľa (AUTO DISKONT s.r.o). Žalovaný v postavení právneho nástupcu nesie zodpovednosť za konanie svojho právneho predchodcu. Z dikcie ust. § 22 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktoré upravuje zmluvné zastúpenie vyplýva, že: „Zástupcom je ten, kto je oprávnený konať za iného v jeho mene. Zo zastúpenia vznikajú práva a povinnosti priamo zastúpenému.“ a je nutné konštatovať, že argumentácia žalovaného je neadekvátna. Právny predchodca žalovaného sa rozhodol a poveril zastupovaním sprostredkovateľa, ktorý ho zastupoval pri uzatváraní Zmluvy o úvere, ktorá je priamo závislá od Kúpnej zmluvy. Pripomíname tiež, že predávajúci motorového vozidla musel viesť o financovanie ktorých položiek mal žalobca záujem a o ktoré naopak záujem nemal a v súlade s tým mal postupovať aj pri koncipovaní Zmluvy o úvere, v ktorej vystupoval ako sprostredkovateľ. Hlavným zámerom žalobcu pri uzatváraní závislého spotrebiteľského kontraktu bola kúpa motorového vozidla. Za to, že úverový veriteľ konajúci prostredníctvom svojho sprostredkovateľa sa uchýli k nekalej obchodnej praktike a podmieni uzatvorenie Kúpnej zmluvy na vozidlo a Úverovej zmluvy súčasne nevyžiadanými službami a poistnými produktami financovanými z úveru, zodpovedá výlučne žalovaný. Na porušenie zákonných ustanovení verejnoprávneho charakteru určených na ochranu spotrebiteľa prihlíada súd z úradnej povinnosti (§7 a § 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov účinný k 23.05.2014).Do pozornosti súdu dávame aj Rozhodnutie Národnej banky Slovenska č. z.: 100000-290-123 k č. sp.: NBS1-000-052-020 zo dňa 28.05.2021 právoplatné dňa 30.06.2021, ktorým bola spoločnosti AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s. uložená pokuta 50.000 eur aj z dôvodov, že dochádzalo k sprostredkovaniu úverov a poistenia aj prostredníctvom osôb bez odbornej kvalifikácie, z dôvodov porušovania informačnej povinnosti o poplatkoch za sprostredkovanie úveru. Spoločnosť AUTO DISKONT s.r.o. podniká ako člen podnikateľskej skupiny AAA AUTO v rovnakých prevádzkach ako spoločnosť AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s. a na poskytovanie finančných služieb využívajú obe spoločnosti rovnaké osoby. Kúpna zmluva obsahuje jasný a určitý prejav vôle žalobcu získať úver v konkrétnej výške, avšak v Zmluve o úvere je uvedená iná výška úveru. Neexistuje ale žiadne také dojednanie, na podklade ktorého bolo možné odchýliť sa od jasnej vôle žalobcu prejavenej v Kúpnej zmluve. Opätovne preto zdôrazňujeme, že právny predchodca žalovaného jednostranne vo

formulárovej Zmluve o úvere určil výšku úveru 4.870,00 Eur, hoci úmyslom žalobcu bolo získať len úver vo výške 4.399,00 Eur na financovanie doplatku kúpnej ceny automobilu. V predmetnej veci mal byť spotrebiteľský úver použitý výhradne na účel financovania doplatku kúpnej ceny osobného motorového vozidla vo výške 4.399,00 Eur bez financovania ďalších doplnkových služieb, ktoré spotrebiteľ nechcel a ani ich nežiadal, pričom Kúpna zmluva neobsahuje žiadne dojednania týkajúce sa doplnkových služieb. Je vylúčené aby takéto služby boli zahrnuté do istiny úveru a nie do nákladov spojených so spotrebiteľským úverom. Dovoľujeme si citovať z bodu č. 17. Rozsudku Krajského súdu Banská Bystrica, sp.zn. 15CoCsp/34/2020-265 zo dňa 22.07.2020: Odvolací súd zastáva rovnaký názor ako okresný súd, že vôľou žalobcu bolo získať úver v konkrétnej výške 5 831,10 eur, žiadne doplnkové služby si sám nevyžiadal a dobrovoľne nezvolil, všetky doplnkové služby sú fakticky skrytými poplatkami za poskytnutie úveru a boli pre žalobcu dodatočne povinnými nákladmi a nie je pri tom dôležité pomenovanie týchto povinných nákladov ale ich skutočný účel, na čo poukazuje žalobca „Pokiaľ žalovaný poukazuje na to, že „veriteľ financuje tovar a služby podľa záujmu spotrebiteľa“, je namieste poznamka žalobcu, že úverovú zmluvu podpisoval právny predchodca žalovaného v zastúpení predávajúcim (predávajúcim motorového vozidla), preto za týchto okolností musel právny predchodca žalovaného pri uzatváraní úverovej zmluvy vedieť, o financovanie ktorých položiek úverom mal žalobca záujem a o ktoré naopak záujem nemal a v súlade s tým mal postupovať aj pri koncipovaní úverovej zmluvy.“ Právny predchodca žalovaného neoprávnene zarátal do výšky úveru nasledujúce položky (predmet financovania B):Doplnkový zákaznícky servis - fiktívna služba bez reálneho plnenia, Carlife Garance - podmienka poskytnutia úveru s poukazom na ust. § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Poplatok pod označením „doplnkový zákaznícky servis“ vo výške 271,00 Eur je fiktívna doplnková služba, ktorú spotrebiteľ nežiadal a ktorá mu nebola po materiálnej stránke skutočne dodaná. Zo zmluvnej dokumentácie, t. j. Kúpnej zmluvy a Zmluvy o úvere, nevyplýva, čo je obsahom tejto služby. Na neprijateľnosť zmluvnej podmienky - poplatku „doplnkový zákaznícky servis“, poukázalo aj Ministerstvo spravodlivosti SR, odbor ochrany spotrebiteľa v jeho stanovisku zo dňa 10.10.2019. V súvislosti s vyššie uvedenými doplnkovými službami dávame do pozornosti neprijateľné zmluvné podmienky uvedené v ust. § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, ktoré sa týkajú obsahu vyššie uvedených služieb. Jedná sa o ust. § 53 ods. 4 písm. t) a písm. v) Občianskeho zákonníka - obe účinné od 13.06.2014 a ust. § 53 ods. 4 písm. w) Občianskeho zákonníka - účinné od 23.12.2015, ktoré potvrdzujú nekalé konanie žalovaného v súvislosti s predmetnou Zmluvou o úvere. Dávame do pozornosti aj neprávoplatný Rozsudok Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 14Csp/5/2020 zo dňa 09.11.2020, kde je v bode č. 30 uvedené: „Súd dospel k záveru, že žalobca do zmluvy o úvere zahrnul aj služby, o ktoré spotrebiteľ nemal záujem a nedostal za ne žiadnu protihodnotu ako: „Carlifé Garancia“ za 565 € a Doplnkový zákaznícky servis za 350 €. Žalobca uviedol, že o takéto služby nemal záujem, pretože mal dojednané povinné zmluvné poistenie a zákaznícky servis mal byť podľa neho v cene auta. Súd považoval predmetné financovanie týchto služieb formou úveru za neprijateľné a neplatné zmluvné podmienky podľa § 53 ods. 4 písm. v) - od spotrebiteľa sa požadovalo uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy vopred preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie (uzavretie poistenia „Garancia Carlifé“ sa vôbec nepreukázalo) a písm. w) - požadovalo sa, aby spotrebiteľ poskytoval alebo poukazoval tretej osobe alebo v prospech tretej osoby plnenie plynúce zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiace so spotrebiteľskou zmluvou, ktoré v prevažnej miere nesleduje jeho záujmy, a lebo aby plnil v súvislosti s týmto plnením akékoľvek záväzky tretej osobe (doplnkový zákaznícky servis bez bližšej špecifikácie poskytovaných služieb). Dôkazné bremeno individuálneho dojednania zaťažuje žalovaného (§ 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka).Povinnosť veriteľa postupovať s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať úver vyplýva z § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch Sankciu pri porušení odbornej starostlivosti veriteľa určuje § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Žalovaným prezentovaný postup pri skúmaní bonity klienta sa javí iba formálny a nezodpovedajúci odbornej starostlivosti. Žalovaný doposiaľ nepreukázal, že bol dodržaný postup s odbornou starostlivosťou, keďže: nepredložil listiny, z ktorých mal za preukázané tvrdenia spotrebiteľa ohľadom výšky jeho výdavkov a neuviedol akým matematickým výpočtom dospel k výške mesačnej splátky stanovenej v Zmluve o úvere. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp.zn.: 22Co/136/2019 zo dňa 28.01.2020, Rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp.zn.: 2CoCsp/20/2020 zo dňa 23.09.2020. Žalobca predkladá súdu Čestné prehlásenia spotrebiteľov, kúpne zmluvy a úverové zmluvy ďalších poškodených spotrebiteľov, ktorí financovali kúpu automobilu u podnikateľskej skupiny AAA Auto cez úver. Čestné prehlásenia a súvisiace úverové a kúpne zmluvy boli zabezpečené prostredníctvom spotrebiteľského združenia: Združenie FÉNIX, IČO: 42310059, DIČ: 2023929765, sídlo: 984 01 Lučenec, Ulica J. A. Komenského 710/2., Čestné prehlásenie

(R. V.) spolu s úverovou a kúpnu zmluvou Čestné prehlásenie (L. T.) spolu s úverovou a kúpnu zmluvou Čestné prehlásenie (Ladislav Végh) spolu s úverovou a kúpnu zmluvou Čestné prehlásenie (P. V.) spolu s úverovou a kúpnu zmluvou Čestné prehlásenie (P. D.) spolu s úverovou a kúpnu zmluvou Čestné prehlásenie (E. Š.) spolu s úverovou a kúpnu zmluvou Čestné prehlásenie (E. F.) spolu s úverovou a kúpnu zmluvou Čestné prehlásenie (X. P.) spolu s úverovou a kúpnu zmluvou Čestné prehlásenie (W. V.) spolu s úverovou a kúpnu zmluvou Čestné prehlásenie (X. F.) spolu s úverovou a kúpnu zmluvou Čestné prehlásenie (L. C.) spolu s úverovou a kúpnu zmluvou Čestné prehlásenie (Y. Š.) spolu s úverovou a kúpnu zmluvou. Predložené listinné dôkazy - Čestné prehlásenia - majú relevanciu vo vzťahu k prejednávanej veci, pretože preukazujú, že existovala prax, kedy spotrebiteľia majúci záujem o kúpu automobilu u podnikateľskej skupiny AAA Auto, museli akceptovať na prefinancovanie úverom aj nevyžiadané doplnkové služby, čo z nich robí povinné náklady v súvislosti s úverom a preto sa nemôže jednáť v žiadnom prípade o súčasť poskytnutého úveru. Predloženými dôkazmi žalobca poukazuje na to, že rovnako ako v jeho veci, aj v iných prípadoch boli spotrebiteľom dané na podpis úverové zmluvy s istinou úveru, ktorá bola v rozpore s ich vôľou, pričom popísaný nekalý obchodný model predaja úverov v tandeme: nebanková spoločnosť a autobazár podnikateľskej skupiny AAA Auto ako sprostredkovateľ, sa objavuje opakovane v rôznych lokalitách Slovenska. Na podporu našej argumentácie prikladáme aj právoplatné rozhodnutia v obdobných právnych veciach. Rozsudku Krajského súdu v Žiline, sp.zn.: 5CoCsp/7/2020 zo dňa 31.03.2020 a Rozsudku Krajského súdu v Žiline, sp.zn.: 8Co/57/2020 zo dňa 28.05.2021 - bol napadnutý dovolaním, na ktoré žalovaný poukazuje, uvádzame, že sa jedná o formalistické rozhodnutia, ktoré obsahujú viacero nesprávnych záverov, ktoré vyplývajú zo skutočnosti, že bolo odignorované ustanovenie § 52a ods. 2 Občianskeho zákonníka. Odpoveď Národnej banky Slovenska zo dňa 24.04.2020 je založená iba na formálnom vyhodnotení listín, ktoré boli predložené bez zohľadnenia reálneho priebehu procesu predaja, resp. procesu dojednávania zmluvných dokumentov, čo považujú za zásadné, nakoľko podpis spotrebiteľa získaný predajcom predložením „kopy“ listín priamo vylučuje odbornú starostlivosť dodávateľa a tiež vylučuje aj diskusiu o akejkoľvek informovanosti spotrebiteľa. NBS neposudzovala obsah jednotlivých služieb, ani neposudzovala širšie súvislosti pri procese uzatvárania zmlúv, ani obsah jednotlivých služieb, čo rezultovalo do záverov aké sú uvádzané v odpovedi NBS zo dňa 24.04.2020. Aj NBS v závere svojej odpovede uviedla, že fakticky nezohľadňovala konkrétne okolnosti podpisu.

19. Uvedený spor súd takto právne posúdil:

20. Podľa ust. § 52 ods. 1 až ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia úverových zmlúv (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

21. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

22. Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

23. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

24. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

25. Podľa § 3 ods. 3 zákona NR SR č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách podľa § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka.

26. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

27. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatvárala žalovaná ako dodávateľ a žalobkyňa ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah úverových podmienok bol daný žalovanou bez možnosti žalobkyne privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že by na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalobkyne ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

28. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

29. Zmluvy uzavreté medzi stranami sporu sú spotrebiteľskými zmluvami v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

30. Ako vyplýva z § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

31. V zmysle § 2 ods. 1. písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

32. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

33. Podľa ust. § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) odplatu podľa osobitných predpisov,

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

34. Podľa ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

35. Podľa ust. § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

36. Podľa ust. § 19 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2.

37. Podľa ust. § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom zahŕňajúce aj všetky plnenia súvisiace s poskytnutým spotrebiteľským úverom nad rámec poskytnutého spotrebiteľského úveru poukazované veriteľovi alebo akejkoľvek tretej osobe s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere; náklady na vedenie platobného účtu,¹⁾ na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov¹⁾ na platobné transakcie¹⁾ a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie¹⁾ sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom. Ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere použijú sa na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov celkové náklady spotrebiteľa podľa prvej vety s výnimkou iných skutočných nákladov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť predávajúcemu, okrem kúpnej ceny za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver.

38. Podľa ust. § 19 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z. pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov sa vychádza z predpokladu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zostane platná dohodnutý čas a že veriteľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

39. Podľa ust. § 19 os. 4 zákona č. 129/2010 Z.z ak zmluva o spotrebiteľskom úvere umožňuje zmeny úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a zmenu poplatkov zahrnutých v ročnej percentuálnej miere nákladov, ktoré sa však nedajú určiť v čase jej výpočtu, vychádza sa pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov z predpokladu, že úroková sadzba spotrebiteľského úveru a ostatné poplatky zostanú nemenné a budú platiť až do konca platnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

40. Podľa ust. § 19 os. 5 zákona č. 129/2010 Z.z ak je to potrebné, môžu sa pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov použiť dodatočné predpoklady uvedené v prílohe č. 2.

41. Podľa ust. § 19 os. 6 zákona č. 129/2010 Z.z opatrením,22i) ktoré môže vydať Národná banka Slovenska a ktoré sa vyhlasuje v Zbierke zákonov Slovenskej republiky, sa ustanovia podrobnosti o výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov.

42. Podľa ust. § 53 odsek 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

43. Podľa ust. § 54 ods. 1,2,OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

44. Podľa ust. § 107 ods. 1,2 OZ právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

45. Podľa ust. § 100 ods. 1,2 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

46. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

47. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

48. Podľa § 3 ods.1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

49. Uzatvorená úverová zmluva od ktorej žalobkyňa odvádza svoj nárok je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Uzavretá úverová zmluva nie je vylúčená z pôsobnosti citovaného zákona. Žalovaný je právnickou osobou, ktorá v rámci predmetu svojho podnikania poskytuje spotrebiteľské úvery a žalobca bol v daných prípadoch spotrebiteľom, keďže je fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Nakoľko zmluvy uzavreté medzi stranami sporu majú charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zák. č. 129/2010 Z. z., musia obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z..

50. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

51. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

52. Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Océano Grupo Editorial SA a Rocio Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmá aj obligatornosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa zaväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

53. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáha vydania bezdôvodné obohatenia vo výške 1798,30 eur, sumy zaplatenej za obdobie od 07.02.2020 do 15.03.2021 z dôvodov špecifikovaných v žalobe.

54. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žaloba je v celom rozsahu dôvodná.

55. Prvým dôvodom podaného návrhu je to, že zmluva o úvere neobsahuje niektoré z obligatórnych náležitostí požadovaných zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere (ďalej aj len „zákon č. 129/2010 Z.z.“) a to podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere v súlade s písm. g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie - v zmluve o úvere je náležitosť celková výška spotrebiteľského úveru uvedená nesprávne.

56. Súd tiež ex offio zistil, že úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru - úroková sadzba vo výške 25,40 % je neplatná pre rozpor s dobrými mravmi a nemožno ju považovať za platne dojednanú, pričom priemerná výška úrokov v danom období predstavovala výšku 11,91%.

57. Ďalším dôvodom bezúročnosti je, že je RPMN vypočítané nesprávne. V súlade s písm. j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov - RPMN 25,40 % uvedená v zmluve o úvere je nesprávna, nakoľko správna výška RPMN činí 30,47 %. Kúpna zmluva a zmluva o úvere sú zmluvami vzájomne závislými a je nevyhnutné ich posudzovať ako jeden celok podľa § 52 a ods. 2 Občianskeho zákonníka: „Ak však z povahy zmlúv alebo stranám známeho účelu zmlúv uvedených v odseku 1 pri

ich uzavretí zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé, vznik každej z týchto zmlúv je podmienkou vzniku ostatných zmlúv.

58. Kúpna zmluva obsahuje jasný a určitý prejav vôle žalobcu získať úver v konkrétnej výške 4399 eur. Vypočítaná ako kúpna cena automobilu vrátane jeho súčasti a príslušenstva 5399 eur - zaplatená akontácia v sume 1000 eur. Uvedená suma mala byť výškou úveru v zmluve o úvere avšak v zmluve je uvedená suma 4870 eur. Neexistuje žiaden dojednanie na základe ktorého by sa mohlo odchyliť od jasnej vôle žalobcu prejavenej v zmluve. Žalobkyňa má za to, že nedošlo k zhodnému prejavu vôle. Chýba zhodný prejav vôle o výške úveru 4870 eur.

59. Ako bolo v konaní preukázané, žalobkyňa nežiadala o úver v sume 4870 eur, ale len o úver rovnajúci sa zvyšku kúpnej ceny motorového vozidla bez ďalších služieb a poplatkov, t.j. 4399,eur po uhradení akontácie 1000 eur. Pri podpise súvisiacich zmlúv nebola o takejto sume úveru vopred informovaná. Žalovaný dal žalobkyni iba možnosti, buď podpísať vopred predformulované listiny (kúpna zmluva a zmluva o úvere) alebo ich ako celok odmietnuť. Žalobkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že i žiadne ďalšie doplnkové služby nežiadala, žiadne príslušenstvo kupovať nechcela. Nedošlo teda k platnému dojednaniu výšky úveru. O úver na doplnkové služby nežiadala.

60. Žalovaný, veriteľ umelo navýšil sumu úveru bez tohto, aby to bolo dohodnuté v kúpnej zmluve s cieľom umelo navýšiť sumu poskytovaného úveru, nakoľko výška poskytnutého úveru je jedným zo základných vstupných parametrov pre výpočet údaju RPMN.

61. Zákon č. 129/2010 Z.z. jasne rozlišuje medzi poskytnutým úverom a celkovými nákladmi spojenými so spotrebiteľským úverom, preto je vylúčené, aby náklady spojené s poskytnutím úveru tvorili súčasť istiny poskytnutého úveru. V zmysle ustanovenia § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch „do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.“ Obligatorná obsahová náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere - celková výška poskytnutého spotrebiteľského úveru - musí zodpovedať jej kogentnému pojmovému vymedzeniu.

62. V predmetnej veci spotrebiteľský úver mal byť použitý výhradne na účel financovania doplatku kúpnej ceny osobného automobilu a mal predstavovať sumu 4399 Eur a nie na financovanie ďalších doplnkových služieb, ktoré spotrebiteľ nechcel a nebol s nimi upovedomený. Zmluva o spotrebiteľskom úvere odporuje kúpnej zmluve. Rozpor vyplýva priamo z časti E kúpnej zmluvy. V tejto časti kúpnej zmluvy je uvedené, že kúpna cena je 5399, akontácia zaplatená pri podpise je 1000 eur a zvyšná časť kúpnej ceny 4399 eur, ktorá mala byť financovaná prostredníctvom úveru. V časti C je uvedené že čo je predmetom predaja, pričom predmetom predaja je motorové vozidlo vrátane jeho súčasti a príslušenstva, teda aj ak aj toto bolo predmetom predaja, v kúpnej cene už malo byť príslušenstvo, súčasti a potrebné doklady zahrnuté. Preto ak súčasťou kúpnej ceny bolo aj príslušenstvo a súčasti bolo neprípustné opätovne žiadať zaplataenie balíčka povinnej výbavy, čo je možné považovať za súčasť a príslušenstvo vozidla.

63. Je nedôvodné žiadať zaplataenie služieb príprava vozidla k predaju a služby Carlife Garance, ktoré poskytnúť spotrebiteľ nechcel a nežiadal. Takéto služby v kúpne zmluve v súvislosti s predajom vozidla dohodnuté neboli. Veriteľ ich účelovo zakomponoval do zmluve o úvere a zneužil svoje postavenie ako veriteľa.

64. Uvedená peňažná suma, kúpna cena vozidla 4399 eur (po odrátaní akontácie) mala byť preto aj celkovou výškou poskytnutého spotrebiteľského úveru. Je neprípustné, aby poskytovateľ úveru, premietal do istiny úveru akékoľvek pre klienta spotrebiteľa skryté povinné náklady na financovanie niečoho čo spotrebiteľ nepožadoval, takýto postup je možné považovať za nekalú obchodnú praktiku. Žalobkyňou predložené čestné vyhlásenia a kúpne zmluvy v iných obdobných prípadoch takýto postup žalovaného preukazujú.

65. Pre výpočet RPMN sú dôležité vstupné parametre. V zmluve o úvere je uvedená RPMN v nesprávnej výške 25,40 % . Pri skutočnej výške úveru, zodpovedajúcej dohodnutej cene osobného automobilu zníženej o akontáciu), potom pri výške mesačnej splátky 124,83 Eur a počte splátok 72 a má byť podľa

prepočtu žalobcu údaj RPMN v inej výške a to 30,47 %. Súd orientačne RPMN prepočítala , pričom mu vyšla ešte vyššia suma RPMN a to 32,60%.

66. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že celkové náklady úveru vyjadrené prostredníctvom RPMN v zmluve o úvere, sú uvedené v nesprávnej výške, v neprospech spotrebiteľa. Ak úver bol 4399 eur, a žalobkyňa má zaplatiť 8987,76 eur, ide o sumu ktorá viac ako dvojnásobne presahuje sumu úveru. Takáto celková odplata sa nepochybne prieči dobrým mravom a napĺňa skutkovú podstatu úžery na čo žalobca poukázal a s čím sa súd stotožňuje.

67. RPMN zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť. RPMN vyjadruje hodnotu všetkých záväzkov vyplývajúcich zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a tak spotrebiteľ môže pomocou RPMN pomerne jednoducho zistiť, ktorý úver, resp. pôžička je pre neho výhodnejší. Z tohto dôvodu je RPMN najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Tento údaj slúži spotrebiteľovi na porovnávanie úverových produktov poskytovaných viacerými veriteľmi a nepochybne je spôsobilý ovplyvniť spotrebiteľa pri výbere úverového produktu. Zákonodarcia v záujme poskytnutia ochrany slabšej zmluvnej strany v spotrebiteľskom právnom vzťahu stanovil prísne obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Právna úprava § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch je kogentnou právnou normou, v zmysle ktorej je potrebné poskytnúť ochranu slabšej strane zmluvného vzťahu. Sankciou za uvedenie RPMN v neprospech spotrebiteľa je nevyvrátiteľná zákonná domnienka, podľa ktorej je spotrebiteľský úver bezúročný a bez poplatkov v súlade s ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch. V súvislosti s vyššie uvedeným vyhodnotením úveru za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu rovnakého postupu dodávateľa služby ako v danom prípade u žalovaného súd v celom rozsahu poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 22Co/140/2019 z 26. 11. 2020, v ktorom bola riešená obdobná situácia v súvislosti s kúpou motorového vozidla, poskytnutím úveru na zvyšok kúpnej ceny a dokonca rovnakými doplnkovými službami, jednalo sa však o iného dodávateľa. Skutkovo sa však jednalo o totožnú situáciu, súd si preto osvojil právne posúdenie vyplývajúce zo záverov citovaného rozsudku aj v prejednávanej veci.

68. Podľa vyššie citovaného zákonného ustanovenia nesprávne uvedenie RPMN spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru, čo v danom prípade bolo preukázané.

69. V danom prípade na základe vyššie uvedených skutočností mal súd za to, že existuje dôvodná pochybnosť o správnosti údajov RPMN. Tvrdenie žalovaného je nedôvodné. Dodávateľom v danom právnom vzťahu je žalovaný. Právny zástupca žalobcu uviedol vstupne údaje z ktorých vychádzal pri svojom výpočte a je zrejmé, ako aj je to vyššie zdôvodnené, že ako vstupne údaje mali byť zahrnuté aj iné údaje a je zrejmé, že RPMN bola určená nesprávna v neprospech spotrebiteľa.

70. Podmienky poskytovania spotrebiteľských úverov a výpočet RPMN upravujú ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“).

71. Na účely tohto zákona sa RPMN rozumejú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru.

72. Výpočet RPMN upravuje ustanovenie § 19 zákona, kde je definované na základe čoho sa vypočíta RPMN, aké údaje sa použijú na výpočet RPMN a z čoho sa vychádza pri výpočte RPMN a príloha 2, v ktorej je stanovená základná rovnica na výpočet RPMN a poznámky k výpočtu RPMN. Údaj o RPMN je jedným z najdôležitejších údajov zmluvy.

73. V prípade, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne RPMN v neprospech spotrebiteľa, tak podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. d) zákona sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

74. Predmetný úver bol spotrebiteľovi žalobcovi bol poskytnutý nebankovým subjektom a spotrebiteľ očakáva riadnu odbornú starostlivosť pri postupe s poskytnutím úveru. Uvedenie nesprávneho údajá RPMN, zavádzanie spotrebiteľa, uvedenie inej sumy úveru ako je kúpna cena, ak úver mal refinancovať jeho kúpu a zakomponovanie rôznych ďalších produktov a služieb do ceny úveru bez vedomia a proti vôli spotrebiteľa je bezo sporu klamaním spotrebiteľa, a preto nie je možné priznať takejto praktike

miernejšie dôsledky ako tie, ktoré predpokladá zákon o spotrebiteľských úveroch. Uvedenie takéhoto nesprávneho údaj je v rozpore so zákonom o spotrebiteľských úveroch. Nesprávnu RPMN je potrebné hodnotiť tak, ako keby údaj RPMN v zmluve uvedený nebol, pretože správny údaj o RPMN v zmluve absentuje.

75. Je povinnosťou veriteľa uviesť údaj o RPMN zodpovedajúci skutočnosti (teda zohľadňujúci všetky náklady s poskytnutím tohto úveru spojené), keďže dodávateľ je v porovnaní so spotrebiteľom profesionálom so skúsenosťami a výrazne lepšími poznatkami v oblasti, v rámci ktorej vyvíja podnikateľskú činnosť. Bez toho, aby boli v zmluve uvedené objektívne údaje umožňujúce spotrebiteľovi orientovať sa medzi úvermi poskytovanými rôznymi dodávateľmi a posudzovať výhodnosť podmienok, za akých má byť spotrebiteľovi úver poskytnutý, nedochádza k naplneniu cieľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Uvedenie nesprávneho údaj o RPMN je skutočnosťou, ktorá nemôže byť na ťarchu spotrebiteľa a je práve na dodávateľovi ako profesionálne vystupujúcom subjekte, ktorého povinnosťou je konať s odbornou starostlivosťou tak, aby spotrebiteľa nezavádzal a poskytol mu pravdivé informácie o poskytovanom úvere.

76. Spotrebiteľia môžu právom očakávať, že im ako tzv. slabšej zmluvnej strane bude poskytnutá ochrana v rozsahu a kvalite ustanovenej platnými právnymi predpismi.

77. Taktiež ďalším dôvodom bezúčinnosti úveru je to, ako to bolo vyššie uvedené, že v danom prípade bola dohodnutá neprimerane vysoká úroková sadzba 25,40 % , ktorá je v rozpore s dobrými mravmi

78. Súd zisťoval výšku úrokovej sadzby z úverov obdobných v rozhodnom období na internetovej stránke Národnej banky Slovenska a zistil, že výška pri obdobných úveroch v rozhodnom období bola 11,91 % ročne. Dohodnutá výška v danom prípade predstavuje zhruba viac ako dvojnásobok výšky úrokovej sadzby za ktorú poskytovali banky úvery v rozhodnom čase teda v čase uzavretia zmluvy. Preto je podľa názoru súdu dohoda o úroku v rozpore s dobrými mravmi a preto v zmysle cit. zákonných ustanovení je táto časť zmluvy neplatná. Z neplatnej dohody nemôže vzniknúť právo na plnenie.

79. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009). Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krátko zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

80. Súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/114/2014 zo dňa 05.11.2014-65. Vo vyššie uvedených rozhodnutiach tak súd považoval za rozporné s dobrými mravmi poskytnutie úveru spotrebiteľovi za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami.

81. V danom prípade ročná sadzba úroku dohodnutého medzi účastníkmi predstavuje 25,40%, pričom úroky pri porovnateľných úveroch poskytované bankami v rozhodnom období boli 11,91 V danom prípade teda ide o neprimerané vysoké úroky, ktoré boli dojednané v rozpore dobrými mravmi, preto je s poukazom na ust. §39 OZ (Občianskeho zákonníka) zmluva o úvere v časti odpłaty neplatným právnym úkonom 62. „Aj keď podľa slovenskej právnej úpravy nie je civilnoprávna úžera explicitne upravená, odporuje dobrým mravom a ustanoveniu § 39 OZ. Absolútne neplatným právnym úkonom je aj úver, poskytnutý pri zneužití tiesne alebo aj ľahkovážností za neprimerané protiplnenie (úroky, poplatky). V konečnom dôsledku ide o skutkovú podstatu trestného činu úžery, len na trestnoprávny postih chýba úmysel. Ľahkomyselnosť síce nie je v § 235 Trestného zákona súčasťou skutkovej podstaty, ale na účely tzv. civilnoprávnej úžery okruh kvalifikačných kritérií nie je taxatívny (porov. rozhodnutie rak. Najvyšší súdny dvor OGH 3Ob 816/53). K otázke tzv. civilnoprávnej úžery a z tohto dôvodu neplatnosti zmluvy úverovej povahy teda k skutkovej podstaty trestného činu úžery pri nepreukázaní úmyslu odvolací súd poukazuje na rozsudok NS ČR 21Cdo 1484/2004. Pre tzv. civilnoprávnu úžeru je právny úkon absolútne neplatný pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 OZ).“ Rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 25. septembra 2013 č. k. 3Co 151/201363. Z vyššie citovaného rozhodnutia tiež vyplýva, že „Odvolací súd považuje za rozporné s dobrými mravmi, ak sa poskytne spotrebiteľovi úver za cenu

prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami a ak veriteľ využije tieseň spotrebiteľa, jeho neskúsenosť, ľahkomyselnosť, rozrušenie, prípadne slabomyselnosť. Aj pri nedbanlivosti veriteľa ide o vykorisťovanie spotrebiteľa a v takomto prípade je úverová zmluva neplatná v celom rozsahu. Poskytovanie úverov je citlivá agenda a pre odbornú starostlivosť veriteľa sa musí vyžadovať proaktívny prístup k zisteniu vhodnosti úverových podmienok (starostlivosť o hospodárske záujmy spotrebiteľov; čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie).“64. „Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností

82. Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval tiež dohodu o úrokoch vo výške 25,40 % za absolútne neplatnú, nakoľko sa prieči dobrým mravom a súd takto dohodnutú odplatu považoval aj za neprímeranú v zmysle § 53 a § 54 Občianskeho zákonníka.

83. Preto ak bol žalobcovi poskytnutý úver na kúpu tovaru 4399 eur (kúpna cena vozidla) a reálne žalovaný zaplatil viac, žalovaný sa na úrok žalobcu bezdôvodne obohatil.

84. Súd už rozsudkom zo dňa 07.06.2021, č.k. 5Csp/31/2020 rozhodol o tom, že vyššie uvedený spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov a tiež rozhodol o vydaní čiastočného bezdôvodného obohatenia, t.j. toho o čo sa žalovaný bezdôvodne obohatil v sume 335,48 eur za obdobie od 12.12.2017 do 10.01.2020.

85. Žalobkyňa sa v tomto konaní domáha vydania bezdôvodného obohatenia za ďalšie obdobie od 07.02.2020 do 15.03.2021 v sume 1798,30 eur. Výška tohto bezdôvodného obohatenia za dané obdobie nebola žalovaným rozporovaná a vyplýva z predložených listín.

86. Preto z vyššie uvedených dôvodov považoval súd žalobu za dôvodnú a vyhovel jej.

87. Čo sa týka žalovaným vnesenej námietky premlčania, túto súd považoval za nedôvodnú. V danom prípade ide o vydanie bezdôvodného obohatenia. V prípade vydania bezdôvodného obohatenia u subjektívnej premlčacej doby je jej začiatok viazaný na skutočnú, nie predpokladanú vedomosť oprávneného (spotrebiteľa) o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a o osobe, ktorá sa na jeho úkor obohatila. Slová „keď sa oprávnený dozvie“ je potrebné vykladať v tom zmysle, že oprávnená osoba musí nadobudnúť vedomosť o skutočnostiach uvedených v ustanovení § 107 ods. 1 OZ. Nie je možné len predpokladať, že by oprávnená osoba mohla skutkové okolnosti vedieť alebo že by sa to mohla dozvedieť alebo mala dozvedieť, ak by vynaložila potrebnú starostlivosť. Keďže v danom prípade ide o úhrady za obdobie od 07.02.2020 do 15.03.2021 a žaloba bola dňa 6.7.2021 nárok je jednoznačne nepremičaný.

88. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 67/2011 oprávnený sa dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa na jeho úkor obohatil vtedy, keď skutočne (preukázateľne) zistí skutkové okolnosti, na základe ktorých môže podať žalobu o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, t.j. keď nadobudne vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia a o osobe obohatenej, a to bez ohľadu na to, že sa o týchto skutočnostiach mohol dozvedieť aj skôr. Uvedený základný predpoklad je potvrdený v desiatkach rozhodnutí ďalších súdov, vrátane rozhodnutí Najvyššieho súdu SR a Najvyššieho súdu ČR (napríklad NS SR pod sp. zn. 2Cz 35/77 v spojení s uznesením ÚS SR pod sp. zn. III. ÚS 413/2013 [], NS ČR pod sp. zn. 30Cdo 4366/2007[], NS SR pod sp. zn. 5Cdo 121/2009, NS ČR pod sp. zn. 33Odo 477/2001[]).

89. Súd v ďalšom odkazuje na odôvodnenie rozsudku tunajšieho súdu zo dňa 07.06.2021, č.k. 5Csp/31/2020-268, kde sa súd podrobne zaoberal spornou úverovou zmluvou a rozhodol o tom, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Súd sa v tomto konaní taktiež ako predbežnou otázkou zaoberal bezúročnou a bezpoplatkovosťou úveru, keďže konanie 5Csp/31/2020 nie je právoplatne skončené. Nebolo preto potrebné ani prerušiť konanie.

90. Keďže ako bolo vyššie uvedené považoval súd žalobu ohľadom istiny za dôvodnú a preto jej vyhovel. Žalobca v konaní požadoval aj úroky z omeškania od doručenia žaloby žalovanému. Súd mal za to, že do omeškania sa mohol žalovaný dostať nie hneď po doručení žaloby žalovanému ale až po uplynutí

primeranej lehoty na plnenie, t.j. 3 dní. Žaloba bola žalovanému doručená dňa 18.08.2021, preto do omeškania sa mohol dostať až od 22.08.2021. Preto súd priznal žalobkyni úroky z omeškania v zákonnej výške až od tohto dňa a žalobu v prevyšujúcej časti ako nedôvodnú zamietol.

91. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

92. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

93. Žalobca bol v súdnom konaní v podstate úspešný v celom rozsahu a preto mu súd priznal náhradu trov konania vo výške 100 %. O konkrétnej výške trov rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde vo Vranove nad Topľou písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 SCP). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť (§ 365 CSP) len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku.